

பெரியகிழாரை நினைத்தது.

இஃது

மெய்யுஞ்ஞானசொரு மாகிய

தக்கையி நுகரும் துசாகிபலான

திருவாய்மலர்ந்தருளி:

ஞானமணி மா வல

இஃது,

இராமசுதபாம்

இவ்வய்மலர்ப்புகளை

ய-வெ-முதம்மதிபுருகீம்சாகிபு

முதமகியால் அச்சிட்டபிதகிணங்க.

திருவெய்திபு

பரிபளக்காவதி

சுந்தரம்-முதம்மதுவாதர்-ஞானம்

மருதணாவதிதர் அவர்ணால்

திருவெய்திபு

இருசப்பமுதலியார்-ஞானம்

ய-வெ-முதம்மதிபுருகீம்சாகிபு

யவயிர்முத்திரகதாசாகிபு

பதிபிசகப்பபு

செதுகாணமு-வைவியி

சுருதி நான்கு மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்.

திருவள்ளூர் அமைச்சரவைத் துறைமுகம்
தொழில்நுட்ப அமைச்சரவைத் துறைமுகம்
தொழில்நுட்ப அமைச்சரவைத் துறைமுகம்
தொழில்நுட்ப அமைச்சரவைத் துறைமுகம்

(E)

62

சீகரது நாயகனாகிய தோழர்காலவொடு சொல்லுநாவிபர் லுனசலுமென்
 நெறதுநாயகனாகலென்கவிஞர்க்கவினைததபாடலொடு சிந்தனை
 சகநுநாயகத்துசெக நாயகனாகினே சநுநாயகனாகி சநுநாயகனாகி
 சநுநாயகனாகினே மகிழே நெறத்துடனென்கவினை புனது கம்பமே

[illegible]

விருத்தம்

துணைமுதல் முதல் மண்ணினிநீர்முற்ற மேழவனையாக
பண்ணி மெய்யுடையவனையெனச் செய்து படைப்பெல்லவன்
கண்ணிடுவதாய் காமமுக்கொல நூலையாய்
மண்ணெய்மெய் தூண் மரமளையின்கொடி வெழுத்தெய்வம்.

(க)

வெண்பா

ஆவ்வல்லவந்தபுதி யாதாசமேவநா
கெல்லிவருத்திபின் கோக--எவ்வாழ்க்கும்
கல்லறியையாய்கவனே யா னுண் தூண்முறை
கொல்லியினையேனே துணை.

(க)

விருத்தம்

நிறுமலுக்காகாதிருத்த செல்லணிசூகின் னுறநவன்
பெறுண்க்கியருளபொதிந்த பிழுகமமதெனுமபயல்
சுறகுளன்சூவுநிசியாறு சமைவக்கிணை வன்
இறைவனன்புபொருத்தினேர் தேருமபரிசியம்புலாம்.

(க)

வேறு

ஆடல்செநிசீவறத்தென்ன மவறம்மதர்வழிசெய்யு
முடல்செநிசீவறத்தென்ன மூண்மைகன்பலவுககாட்கி
கடல்பெருங்கவறிவதற்கு வகதனைககாணைசூ
முடல்செநிமவறம்பததா வழியொன்றாயவளருந்தானே.

(க)

வளங்கிடுவார்வறத்தாலே லையையழியொன்று
தன்னினைசீவறத்தாலே தன்வையோர்வழியைககாட்டு
தன்பயிலைகவறிவறத்தாலே களவ்செநிவழியைககாட்டு
மமுமயிலைவறம்பததா வகிணைவழியொன்றாயே.

(க)

துணைமுதல்முதல்வழி வழுக்கியினைககாண
கொகியார்வறத்தென்ன மூல்க்கிடுவார்வறத்தென்ன
கிடுவார்வறத்தென்ன செநியுளையவறம்பததா
மண்ணெய்மெய் தூண் மரமளையின்கொடி வெழுத்தெய்வம்.

(க)

துணைமுதல்முதல்வழி வழுக்கியினைககாண
கொகியார்வறத்தென்ன மூல்க்கிடுவார்வறத்தென்ன
கிடுவார்வறத்தென்ன செநியுளையவறம்பததா
மண்ணெய்மெய் தூண் மரமளையின்கொடி வெழுத்தெய்வம்.

(க)

ஞானமணிமாலை.

வேண்பா,

நீபாதுவாடிவது கம்பரத்திலேறுது
கொருளாளுமோவாது—தேநிது
திறநிலாற்காணுது கிசைகபிழ்த்ததனையு
முற்றுகாணோககொன்றாய் விதிம.

(103)

விருத்தம்.

விதிதுகிலமுந்மகக்ஞ முவண்மபொலுணர்க்கிசை
செய்துசனசெவபா வாபுடையபுமுக்குமாபாபா
விதிசுவமலத்திலென் திறநிலாற்காணுது
முற்றுகாணோககொன்றாய் விதிம.

(104)

பஹோடைவெண்பா.

ஆவாவுணியின்மேலானவறுசுந்தகட்டு
பொவாபிதக்கணம் பொகாமற்
சென்றுகொழுவாகமலத் திலென் மசத்தாலன்
காந்திகெளியார் கக்காவறு
விதிமததைக்காண்பார் கினைவுகலங்காதிருப்பார்
விதிசெவிலிசெமனததைகாட்டுவா
விதிமயிருப்பார் காணுமல்லையுமென்று
விதிமயிருப்பார் தினம்.

தேபாசுரு

வென்றுமுள்ள

குட்சிபத்தை

(105)

விவிருத்தம்.

தினமாக ரொளிகண்டினை திருவாசலை—கேக்கி
யுணமாணமென் துடலாணிது வுபிராண—கூறு
மினமானசெல் விருநாசியி வியங்குமவழி யூடே
சொனமாமலி கடுவேசுட ரொளிவந்துமெய்குழும்.
குழமொளிகண்டிமெய் துணைக்காம விரு
துகாணின வேபுண்டை யநிந்தேனுன தநிலை
மிடலாய் மெயஞ்ஞான விளக்கான தநிக்நேன்
காணுத்திரு மினமாதிம காடார்கா காள்வார்.

(106)

(107)

வேண்பா.

ஆனா காகத்தி லாகாநவந்தாதி
வேண்டுஞ் வர்க்கபத் தேவாமி—கூறு
பொகைபாலுமன் ப பெருங் மலத்தாசிறி
திதாறுகாண்பார் தெளிந்த.

(108)

தெளிந்தவாரம்பெற்றேனாகத் தின்புலியோர்க்கான்
வந்தவாரம்பெற்றவதனை மாகஞ்ஞா—நழுவத் தூண்டு
நின்னையாராம வுளறுகி நின்னென்னோயே
பெண்ணையிவழா திரு.

என்னையிவாம விப்புவியினாசைபெருக்
துன்னையமறந்தி நுணை யோனே—புண்ணை
அதமக்கொல்லவார்க்கு மாறிவளித்ததுன்னையம்
துவதமக்கருயறுமுண்டோ சொக

விருத்தம்.

தொல்லதிக மாண்பை நோத்திர மறித்தே
செல்லவரு முள்ளெழு நிலைகாணலொன்றை கா
ஒல்லரிது மேனியை விசுவநாயகன்
தெல்லவரு பெருகுநோ பெருகத்தென சீனாததர்.

விருத்தம்.

எழுத்தைவ தெனைத்திரொகிறிற்
சமுதரிக்கச் சமுதந்தெழுமலாயவாக்
சமுதநிலைநிலை சமுதநிலைபைத்தபின்
பெழுத்தாகாலும் தெளிந்திதெழுமே.

தோற்றவாரணச் சமுதாரிகளையென்
மார்த்துயவெரு வகையிதமகிலெபென்
தெற்றிவாத தெற்றக்காலென்
காற்றையவிக் கதெற்றவெற்றதே.

வேறு.

தெற்றக்காலென் சமுதநிலைபைத்தபின்
பெற்றவாரணச் சமுதாரிகளையென்
மார்த்துயவெரு வகையிதமகிலெபென்
தெற்றிவாத தெற்றக்காலென்
காற்றையவிக் கதெற்றவெற்றதே.

வேறு.

விட்டபெருவாரணச் சமுதாரிகளையென்
மார்த்துயவெரு வகையிதமகிலெபென்
தெற்றிவாத தெற்றக்காலென்
காற்றையவிக் கதெற்றவெற்றதே.

GLIMPSE

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

தலைப்பாகையாகியிருந்த கவிதைகளைப்பற்றியும் பாணிலத்தில்
பாணபெருகு விளையாடும்படியாகவும் பாணமருவித்
தொல்லாணமடைந்திருந்த உறழமுயலிடு சுதப்படிப்பும்
தொல்லாணமிக்கது கவிதைமேல்தேவதாசு கவிதைகளை

卷之五

ச. ப. சீனிவாசன் என்பவரின் க. ப. சீனிவாசன் என்பவரின்
மேற்பேரன் ம. ப. சீனிவாசன் என்பவரின் ம. ப. சீனிவாசன் என்பவரின்

பாடினென் ஸ்மலத் துள்ளி கவிமயப்பொருள்காடி யின்
பாடினென் ஸ்மலத் துள்ளி பாமாணந்தம்பரத்திருத்தேன்

(உஅ)

சேரிசைக்கட்டி க்கனித்துறை.

பார்த்திருத்தேன்பர மாணந்ததே னெயப் புண்டொருநாட்
காத்திருத்தெனென்புங் காணுதகண்ணிற் கறுப்படைந்து
பூத்திருத்தேனங் குறுவுபடுதம் பொருந்தியி
னெற்றி நுத்தேனமகி ள் தெனுடலேறப் பிரிசமுத்தே.

(உஅ)

பிரிசமுத்தேயுயி ரா லெவையென்கும் பெரும்பொருளை
யரிசமெற்றேகெஞ் சுவியாதநாளடி யென்றனக்கு
கரிசையுத்தேகுரு பருபடுதகம் வருத்தியபின்
ளரிசமவிட்டே கவிந தேனநித்தேன்பர மாணந்தமே.

(உஅ)

ஆரீக்சேனிதையை பரிபாதநாலிலமலபயட்
யருந்தேன்குருவம் ஆ தேசங்கா டிவ்ருத்தியபின்
வருத்தேன்பலதொன் னும னவையென்மல கிலிநிலையெதத்தைப்
பொருத்தேன்புமகற் றிட்டேன் னிறைபரி பூணமே.

(உஅ)

விருத்திய.

பரிபூண வலகதானுயிர் பலவுமல் னுள்ளோ
கரிபூண குருவேயினி யருள்வீருள் மகிழ்த்
திருமீதிடை ரெஞ்சஞ்சுட ரெசின் ரெரி கதுபோ
வரிதாவயி ரெங்குமமல னெனியாமென் னிண்டார்.
விண்டார் குரு வேயொன்றிவின் கினைவானு ரெ னி
ருண்டார் சில ஆசனமது வெளான்றும்வகை யென்
அன்மீரிரு பினப்பாயதை யருள்கமெ வலகத்து
கன்னுக்கவே யருள் தூயவ னுத்தமது பொருத்தும்.

(உஅ)

(உஅ)

வேறு.

பெருமீதிமெனவேள்ருய்ப் புக்கள் றிட்டிருண்மைவாக
வகத்த நிரைஞ்சுள் கருளுவதெதே வெள்ளி
பிசைத்துயிரேருளாள் மிருத்தமெய்யபரிசாமெட்டு
நிவையருளினாதி னசாங்கு மென்றவாபெப்புவாரோ
செய்துநுண்ணை கத் திருப்பதஞ்செவ்வதெப்போ
அபயினிலையெததென் னை உயித்தமெய்க்குருவேசொல்லி

(உஅ)

நிபுயியினைத் துணிக வெளியென விவரஞ்சுந்தோது
செய்யுட்கீர் னறவனபாத்து கொள்ளுகிறப்பொன்றியான்.

(௨௫)

விநல்லாத் தேனாபுண்டே யிசவினிற்றுயிலுமாந்தர்
நயிலலாகவரின்கண்டே சொன்னுணாகுறவேண்டாம்
பாபிலலாகவப்பலோடிப் பறக்குமுன்கலிமாத்தன்னில
லாயிலாபுரணவகீடகி காணிலொன்றிநிறுகொள்ளே.

(௨௬)

காணினியிரண்டொன்றாயி நடுவினிலுண்டோந்தி
சுவினியப்படித்தோததங்கள் கொடியின்கடேட்பாயி கில்
மெயினினைவாராயினி மெயினினைதொலைந்தேபோக
காலநுழுவாரணவந்தாழ் கடியாறுயிரிபிககையாட்டார்.

(௨௭)

பிடித்திடாவனகயேதாலே பெரியவன் றனக்கேயாகு
மடுததவனிவனுமென்ன வுறிந்திடாதேகிவந்தேன்
கடியத்தவியுண்டத்தாபபோலே கடுகவிக்கேகாயென்று
வயுத்தகைபிடிக்கவல்ல வனுதியங்கமுத்துக்கொள்வான்.

(௨௮)

புகழத்திமெய்செய்கண்டு அஞ்ஞதியென்கின்றயிற்
வித்திடுமவனையெதென்ன மெய்யுட்குறையிலே
பொளித்தியிசுகுக்குமபோதி லுண்டிடுமடியான் றன்ன
யவழத்துவாடுவனசசொல்லி யருளநாயிலியென்றான்.

(௨௯)

காயிலிலவசனமேசம் கலமநியாதலுடர்
பூவிலிலமணமிருந்த பொருளையான் னடிப்போதேன்
பூவிலிலவாயினத வரும்பொருள் யாக்கெஞ்சு
சாயுதகடனுயென்று சஞ்சலக்கட டாழ்ந்தான்.

(௩௦)

சஞ்சலக்கட டாழ்ந்த சனமாத்தின்குண்பூட்டிக்
கஞ்சொலைகளையாவி கலித்தனன்கடலிலென்றே
யஞ்சலென்றெடுத்தேயென்ற யனைத்துலத்தாதுதாழ்
செய்துசொலைக்கேட்பாயென்றே யிவையருள் டாழ்ந்தோ.

(௩௧)

இவையருள்காட்டிப்பூட்டி யிருசகிஞாபயிபிம்மீதே
மறைபொலியதனைக்கண்ட மாண்டக்குருவேயென்றித்
தவறபிசினொருவரன்றித் தானவனமெத்தவெய்யொன்
பித்தறிவிவறுகுயிலிலே யென்றியான்பேசம்வாதே.

(௩௨)

பெரினென்பெரியோர்பாதம் பெருகவேலணங்கினை
கூசினேனினறவன்பாதம் குறித்தவரிவராபென்று
பூசினேனறிந்தோர்ஞானப் பொருளினையெடுத்துக்கொண்டே
பெரினெனெறித்தாப்போல்சம் யிருநயத்தடைந்ததந்தே.

(௩௩)

சுருத்தவெறிஞ்சுருகான் மிருதபக்கமலத்துள்ளே
வருத்தவரிவாரமென்று மணுசினேவரிவாகன்பாதம்
சுருத்தவாத்தெளிவெடுத்துக் காதிவேயபதேசித்துத்
தொடுத்தவரிருக்கச்சொன்ன தொழிவினமெலிருத்ததன்நே.

(சுரு)

ஆன்மாவாரிசுருக்கும்போது அவனியேழண்டமேழந்
கண்டபான்மதிழந்தோது கனித்தனநொயலத்துள்ளே
யின்பியானபெறுபெற்ற விரியொருவாருவாக்
குத்துவின்கணுநாதெழு குருவருளதப்பிலேனே.

(சுரு)

வேறு.

தப்பினாமலெயிருத்த விரியனே டெறித்தபோ
தப்பினே டணமத்தனாக யண்டலாண்டங்கு
மொப்பினாம லெயிருத் யோகமேறுமெய்யுளே
செய்பொனாத வாச்சித் திறந்துகண் டுத்தனன்.

(சுரு)

வேறு.

நிறத்தனக்கமலத்துள்ளே நிருவோளினமலக்கண்டு
மறத்தனன்புமிவான மலக்கடந்தனநுசோ
விறத்தனக்கிதைவன்னி யிருத்தெனநிலலாதலே
மறத்தன புணராமாத தவர்களுககாரவார்.

(சுரு)

வேறு.

சாபிராண பேரினங் கடித்தகாபிராணென
மாக்கிவான னாகுமுன் னறித்துமெய்யு ளுக்கையு
நாவியேறு மந்திரஞ் சாற்றெனது தவரியிந்
பாவியான தாவிரம் பண்பெறு மெனத்தோ.

(சுரு)

வேறு.

ஒருத்தாதம்பொருட்டினாலே யுலகுயிரியிந்த வாமும
பருத்திசெப்பருப்புக்கப்ப பரிசுவெறுகுடப்பெ
வருத்தருமெல்குத்கி மறைவொளியற்பலேனாக்
கருத்தவெறுகண்ணன் கமலமெனநிலவாமென்குத்கி.

(சுரு)

கொச்சைக்கலிப்பா.

கொஞ்சைக்கொலிம கியுக்கொனுமெறித்தா
கொஞ்சைக்கொலிம காத்தினைக்கொயாழிநப்
பொஞ்சைக்கொலிம பட்டபுபோதவாங்கெல்லாம்
மிஞ்சைக்கொலிம பேறுபெற்றுக்கொஞ்சைக்கொ.

(சுரு)

பேறுபெறாமற் பெருங்கமலத்தாள்திறந்து
பேறுபெறாருக்கருக்கு விள்ளகினைக்கொயிலே
பேறுபெறாமற் குளக்கொறித்தேமகிழந்து
பேறுபெறாமற் தினைக்கொறித்தேமகிழந்து.

(சுரு)

விருத்தம்.

திசைத்தேயொளி சிதைத்தேவருஞ் சினத்தாலதை மறைத்து
புலகத்தேயிருள் பெருத்தேவரும் பொருட்டாலதை வெருட்டி
யுகத்தேயொரு வெளித்தானாயுண் டடைத்தேயது வெடித்தாற்
பருத்தேயறி மிகுத்தேவரும் படைத்தோனென காண்பார். (இட)

காண்பார்மறை யொளியானது தல்பாகிய கட்டிலை
வெம்பானது கைப்பாமதில் மேவுக்கனி யயிர்த
மேம்பாடல னைத்துயிதை யுகிட்டுநினைவுகளை
காண்பாலுண வநிலும்முறத் தெவிட்டாமலுண் டிருப்பார். (இட)

வெண்பா.

உண்டுகனித்திருப்பார் ஓரொழுத்தையெங்கும்வா
கண்டுகனித்திருப்பார் ஹைககை—வெண்முமது
தாளுகின்றுயரன் னைத்துகடலில்வந்தனுந்
தேவகுமென்றே தெளி. (இட)

விருத்தம்.

தெளித்துகிழ்த்தொரு மந்திரமொளி தேயுயசெங்கமலை
குளிர்த்துவிந்து நிமிர்ந்துயெழுந்தபின் கோணந்தாமனெனும்
அழிந்தமென்கி சந்திரனெழுந்தயஹ்சமதரோடமர்
ஒழிந்ததுவன் றிசிறைத்திறையோனெனியொன்மெனநன்னுமோ. (இ)

நேரினசக்கட்டளைக்கவித்துறை.

நன்னுனவா யனுசையநித்த நாயகனை
ஒன்னுனஞான விளக்கானவன்ம னெவொளியாய்
நின்னுனையென்கு நிரம்பியவ ஹனை நிச்சயமாய்க்
கண்டாலொழியத் தெளியாதுகிதை கலக்கங்கனே. (இ)

நேரினசக்கட்டளைக்கவித்துறை.

தெளியாதுகிதை கறுப்பசவது ஜெகத்திலுள்ளோ
வழிபாடறிந்து னககநான்மறையோனுணாத்
மொழியானதெனவ னுமமோதி முயன்றிருந்தார்
ஒளிவானதென்கண நமாலிபாநிறகு முற்றவர்க்கே. (இ)

நேரி.

தந்தவர்பாத முணர்ந்தொளி லொருபொருளைப்
கடிகென்று பழக்கநயர்கனிப் பாருலகிற்
கற்றவனோடு கலந்திடுவென்கிற் றுறையெனரு
சித்தனுயிரானொரு பாடிமதாகத் தெரிவிப்பனே. (இ)

நேரி.

செரிசனையாக விருக்கின்றபோது திருமறையோன்
பரிசனையெதென்று பார்த்திருந்தேயிப் பாருலகில்

ஆரணையுணர்ந்தவர் எதிர்தமரத்த வெவகலவர்
புருஷனில்லாத மடவாந்தகித பொருளொகருகே.

(திரு)

விருத்தம்.

பொருளையுணர்ந்துவர் போதாமழத்துவர் புனிதலாத்திறைவன்
ஆருளையுணர்ந்துவர் தயவுவருதுவாரிவிநிநுதுவாரம்
செருளையகற்றவர் வெளிவிநிநுதுவார் வெகுதினமுசெய்தவர்
விருளையகற்றவர் வெளிவிநிநுதுவார் விநியருளபெற்றவர்.

(கய)

உத்தராமஸ்நியுணரோருருபொருளை
மற்றருககாணார் மயக்கத்தார்—கற்றோர்
ஆணத்தையோசி யிலுவார்களைக்குயரி
ஆணத்தின்சோழியாப் போது.

(திரு)

விருத்தம்.

சொல்லுகித்தாங்கள் செப்தவடிவென்றே
பொருளிலுள்ளபலன் பேசுபரிதாசும்
தொருளிலுள்ளதெனி லென்றவர்க்கா
லெருளிலுள்ளவா னியம்பலிதியுத்தே.

(திரு)

வேறு.

ஏம்புவார்புவிநிலுள்ளோ ரிறைவனைத்தொழுதுகாண்க
காண்பாரமென்றாடித் தருதுவார்க்குத்தானே
வேம்புநாமிபுலிசென்னும் வினையனைவருட்டிப்பார்க்க
சோம்பினார்காண்பதில்லை யென்றவாருத்துச்சொல்வர்.

(திரு)

தொல்லுவாசியேமேனி கருமுலும்பாக் காலே
வெல்லுவாவிபுலிசுந்மை வெருட்டுவாராயப்பபடாமல்
சில்லுவாநுடம்பறாநாய் விழிப்பாற்றொடுத்தக்கெய்தால்
இல்லிலொண்டெழுத்தொன்றாலே விநயவனைக்காணலாமே.

(திரு)

காணொருவடிவான கட்டாசிபருபத்தினைக்
காணொருவடிவான கட்டாசிபருபத்தினைக்
பேணியேசெதகாலும் பித்தருவாரிராணியெவ்வா
காணையெவளர்க்கலுற்ற சழம்கென்றழிந்துகொள்ள.

(திரு)

கொள்ளுவாரிமாணுள்ளோர் குறியெல்லாம்புகலக் கண்மோ
நளருவாராயன்னைத்தாடுசெனிலருளேநோக்கி
வினாநோக்கிமாத்தலினை வினாநோக்கிமாத்தலினை
யெள்ளளவெனினும்நீக்கா ரியங்குவார்புழக்கிசெய்திட.

(திரு)

முச்சிதோடி யங்கிநின்ற முடிவில்லாப்பொருள் கோக்கி
பேச்சிதோடின்றவன்னுமக கொண்டு லுள்ளபெணி
யேச்சாமெல்லாராவண்ண மிருதயத்திருந்துவாழ்க
காட்சிவையகமலகண்ணுற கண்ணெய்கொணாரோ.

(திரு)

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ஆதிபாஸம் லக்ஷ்மீநிவந்த
சோதிபதிகிதயோஸ் சொல்லுபான் - வேதேஹம்
: :
செவ்வியைப் போத்தே திறம்.

கிதம்பலா துறைமுகம் சென்னை நகரத்திலுள்ள
தமிழ்நாட்டின் தலைநகரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
இதன் மூலம் தான் சென்னை நகரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
இதன் மூலம் தான் சென்னை நகரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வினாக்கள்

முதலாவது நூலுக்கு அன்னைமயிதிலுள்ள
மன்மதுவர்க்குள்ளே ரானவன்மெய்யுள்
செவ்வெருளினிழையெழு செங்கமலத்தாடெ
யுண்டவாடுதெளிந்தகளைக் கலிவன் தென்மலைசெயலார்

கக்கரி, சீதம்போடி, ஹைட்ரோபார்ன், லீலா, லீம்
சென்னை, தருமபுரம், கிருஷ்ணபெட்டாச்சிஸ்
நகராபிவிபார்ன், துண்டி, தில்லாபுரம், திளையாபுரம்
திருமலையெங்கோட்டி, மென்றேய, வாசெய்தார்.

[illegible]

62

[illegible][illegible]

வேறு.

இல்லெனநிரம்பிநின்ற வெழுத்தினைக்கமலத்துள்ளே
மெல்லவேயிருத்திவாங்கி வெறுப்பினையகலக்கிச்
சொல்லினஞ்சொல்லாவண்ணக் தோத்திரஞ்செய்வீராகில்
கல்லெனும்பனத்தனடே கதிரவனொளியதாமே.

கதிரொளிபூமிமேழு ககனமோடறுசின்மேலு
மதிரகீன்றெழுத்துஞ் சத்தமறிவிஞ்ஞலறிந்தபோது
முதிரொளிபடைப்புக்கில்லா முதலவனியேயென்று
மெதிரொளிஞாயத்தாட்டியிருசுவர்முயினோ.

வேறு.

மூமினுனமூரினு முகிலிமானபேர்வன
மாயினாகநின்றவாழு மஞ்சிலொன்றைநெஞ்சமச்
சேமமான திக்கிறோடு நிற்குஞ்சிவன்மெய்யுளே
சாமகாலினும்நிறைந்த தகடுவாஸவசெய்வரே.

தகடுவாவுக்குத் தவஞ்செய்யுமுமிதேந்தமக்கு
மெக்கிமாயுள்ள தலங்களுக்கண்டினிடையே
மெய்க்குளாந்தல மஞ்சையும விருப்பிடவல்லோ
தகடுவாவெனு முத்தினாபெறுவர்தனே.

ஞானமாந்தல மஞ்சையுத்தவத்துடன்மேடா
நீனமாய்விடு வார்தகடுவாவினுக்கே
வானமாந்தல மஞ்சையுமவகைப்படியுனர்தோர்
ஞானமாந்தக்கு வாவெனுநல்லினைகாண்பார்.

கல்லலாபமென் தறிந்தவநாடியகலிமாச
சொல்லலாம்பல சுருதிகண்டுணர்ந்தவர்தொடர்ந்தால்
வெல்லொன்று மஞ்சையும்கிசுவதித்திவொர்
எல்லையாந்தக்கு வாவெனுமிப்பினைக்காண்பார்.

பஃதிடைவெண்பா.

கூறுவுடம்பதற்குக் கருதுஞ்சுவாத்தியங்கள்
வேனுமெனமிடைகள் வேண்டவது
தடிக்கிருக்கவேனுமென்று சாற்றுவதைப்பார்க்க
மெல்க்கிருக்கவேண்டி விருமபுதலம்

கூவத்துலேனுமென்று கூறுவதைப்பார்க்க
ஆபத்திலலாம லலமகிதது

கல்லாதானென்றுபேர் காட்டுவதைப்பார்ப்பதிற
பொல்லாதானென்றுபெயரோசப்பதுவும்

மேலவர்க்கு

இல்லார்கள்

சீமான் தந்தேடித் துஆயிரப்பதைப்பார்க்கில்
 மாரோடுமவுத்தாக் கென்பதவும்
 சஞ்சலமும் மறிந்தாலொழிந்ததும்
 செஞ்சுழைக்கண்ணுர் புரித்து.

மூலத்துக்

(௧௨)

விருத்தம்.

கருவுற்றவழத்தையுள்ளிக் கமலத்தினமுக்கைக்கி
 யருவற்றவொளியெனோக்கி பொன்றுபட்டிடுப்போர்க்கெல்லாங்
 குருபத்தாருள்வார்ப்புலக் குலையினிற்செய்தனனைப்
 பருகத்தேபயிர்செய்வோர்க்கும் பவனுண்டாபெருத்தோனே ()

நாகிக்குமேலேநெற்றி நடுவினினுருஞ்சோதி
 பூசிக்ஞள்து லுப்போல வள்ளம்விட்டகன்றிராது
 லாகிக்குங் கமலவிட்ட வடிவினைத் தாக்கிப்பார்த்துப்
 பூசிக் கவ்வோர்ப்புயிப் பொருளை விட்டகல்வாரன்றே. (௧௩)

பொருளொருபொருட்டிமல் பூயிவிட்டகல்வாரானு
 ளொருபொருட்டிநுலே யுள்ளியெனோக்கிற் பொன்னு
 ளுள்ளவிட்ட கல்வாரிசென் றிநிகியகலிமாக்கொண்டு
 வெருள்க நிக்கிமேலா சனத்திவற்றிற் பிறுப்பாரன்றே. (௧௪)

வேறு.

முகத்தக்கண்ணை முறுத்திக் குத்தியே
 யத்தக்கண்ணை யறுத்துப்பிளந்தயின்
 சகுத்தசோதி மணிவிளக்கென்னுளே
 தொகுத்துப்பார்க்கச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே (௧௫)

பகுத்துமெய்யைப் பலபலகறதாய்
 வகுத்தென்தை மணிவிளக்காக்கிய
 கலித்தொபார்க்குக் கமலவெறுத்த
 நிமித்தபார்க்க நிற்பெற்றாய்நெஞ்சமே, (௧௬)

கண்ணொழுது கலத்தவனத்திவட
 சனங்குபோலச் சுருண்டிடந்ததை
 கிரிந்திமெல்ல வெழுப்பியிருத்தியே
 வலங்கிப்பார்த்து மகிழ்ந்திடுதெஞ்சமே. (௧௭)

அநீலப்பல லாளகலாதந்தை
 பெருங்கெய்யில் விளக்கொளியாக்கியே

தல்வதென்றுயிர் ஞானக்குருபாள்
தொள்ளிப்பார்க்கச் சுமப்பெற்றாய்நெஞ்சமே. (அக)

வேங்கைமெய்யை வெறுட்டிப்பிடிக்கக்கண்
• டொங்கிமெள்ள வயித்திபிருத்தியே
பாங்கினூடு பரமசுஷாசத்தைத்
தூங்கிப்பார்க்கச் சுமப்பெற்றாய்நெஞ்சமே. (அங)

ஒய்வினாப்புண றூறியவாலிபித்
பூவினமுனம் பூத்தகயலத்துள்
வாயினாவண்ம னந்நாமணிக்கொள
தபில்லாத்நே னினிப்புற்றாய்நெஞ்சமே. (அஉ)

மக்கம்வாழு முகம்மதர் சொற்படி
சொர்க்கவாழ்வஞ் சுழுமிழந்துபோய்
தெக்குமான நெருப்பில்விழாமலே
ஹவ்ஃனூடு கனத்திடுநெஞ்சமே. (அஃ)

ஜாயிலெந்த தகைமையைநீக்கியே
வாயிலென்றி மனத்திலொன்றாக்கியே
ஆகவென் தறிவாகறிந்தபிங்
காயிலாக்கணி கண்டிடுநெஞ்சமே. (அஃ)

முனுபக்கென் மயிழைமையைநீக்கியே
வினுபிக்குமகு பூபெனுஞ்சோதியைப்
பனயக்கப்பு பணிவிடைபாணபின்
கனபத்தேடு கனத்திருநெஞ்சமே. (அச)

தீயுற்றானம் நினைத்திடுக்கையி
சேதுநாள்வண் டுகைஞ்சுகனிதியாய்
கீபமென்னுள் நனப்பதுதானின்ன
தேமென்ற யிருப்பதுகண்டுளம். (அஃ)

கட்டளைக்களிப்பா.

பேயுந்திருந் திருந்தியமெய்யுளே தேனும்வந்து மெந்ததுகண்
டியாக், ஆயுந்தீவாயுத்தியயிர்தம் தாகுண்டவர் பாதம்பணிந்த
பிக், கையுமன்றிகேனிந்தகனிபழம் காண்பர்கண்டிகளித்த குருபா
க், தீபவெக்தியயிர்துண்ணுங்வகையி சேதுநாள்வண் டுகைஞ்சுக
னெஞ்சமே. (அஃ)

திதியாயுள்ள ஜாதிமனைத்திலும் நீதமன்றி நினைப்பவாகப்பெறு, மீத
திதியான பொதுவஸ்துத் தெனு மஞ்சிலொன்றை மயிர்த்தவாக நலே, யோ
திதுலேபுணர்ந்திகொளெல்லா முள்ளமொடித்தளந்திதுகொணனுஞ்,
சோதியாய்வருமவ்வெழுத்தொன் நினைத்தொடர்ந்துகாணச்சகம் பெற
பெறெனெனமே.

விருத்தம்.

சூலமாயொளியாய்ஞானச் சடாதுதன்னைகொகதிச்
செமாயெழுந்தசேவன் நிறமதுதெரிசிப்போர்கள்
சாலமாயுறையகளோதுஞ் சாதிரச்சமுக்கொல்லுஞ்
சூலேபால்வயிறுதோன்றத் தொடங்கினதொழிகாமென்றார்.

அண்டமுமவனிதானு மதிர்ந்திடமறைகளோதிக்
கண்டமுங்கொத்துகொகக் கதரியமைந்தாகேண்மோ
யென்றுமுள்ளவனைமெய்யு னெழுத்தினுவிருத்திப்பார்க்குச்
தொண்டருக்கடிமைசெய்துற் சேரலாஞ்சுவர்க்கந்தரே.

வெண்பா.

பேய்த்தேவாமெய்யென்று பேதலித்தமான்வோலச்
சாதிரித்தளோதித் தளமாதே-சாதிரித்தைக்
கற்றறிந்துவிட்டாற் கதியாகாதப்பொருளைச்
சற்றறிந்துபாராய் தரித்து.

எறும்பட்டையெண்பத்து நான்கு நூறுபிரத்து
ஞாநம்பொருளையாநு முணரார்கள் - வெறும்பாளை
பார்த்திருந் துனங்கார் பசிகளினுற்பாவிசுந்தான்
சாதிரித்தின் கேடாவார் தான்.

அழுக்கறுத்துமெய்யை மறிந்தோர்முன்சென்று
சுளுக்கறுத்துக்கேளு சொல்லுவா - ஞானக்கருத்தில்
வஞ்சகத்தைக்கி வான்பொருளையென்றும்வா
தஞ்சமெனக்காட்டுவார் தான்.

வேதியர்கள்சொல்லுதனை மெய்யென்றிராதவர்க
ளாதிசிலையீதென் மறியார்கள் - ஒதிமிக
வுள்ளத்தரும்பொருளை யுணராதவர்களைக்
கள்ளர்படும்பாபெனவே காண்.

மெய்யிலேயுள்ளதொன்றும் விள்ளார்களவேதியர்கள்
பொய்யிலேயுள்ளமனைதப் பூட்டுவார - கையிலே
கண்ணுடையுந்தாலும் காணாதவைப்பொருளை
விண்ணுர்த்தருப்பாரே மேல்.

சேரிசைக்கட்டளைக்கவித்துறை.

சுமான் தனக்கு மிகலாகெறிக்கு மிதனடுவே
தேமாங்கனியுண்டு செப்பித்தேசெப்பி லஞ்சிலொன்றை
ஆமாமெனக்கனி. மாவாலெழுப்பி யறிந்துகொந்தாம்
சுமான் தனம்பெற்று வாழ்வினொன்பி செ

பி. னா.

ஆறுபாஸ்கேட்டச்சாக் கோடாரிகொண்டு வறிந்துளத்தி
மறிவானவஞ்ச மனத்தைத்தறித்து வயற்புனமாய்ச்
செறிவான தினி லழுதானவித்தனைச் சேரட்டுப்
பொறிவண்களைப்பறித்தாம் பெறலாஞ்சொர்க்க பொற்பதியே.

சே. ர்.

முன்னுன்கெழுத்தில் முதலுன்னகவிட்டு லுட்கெழுத்த
பின்னுன்கெழுத்துப் பிறிவாதுதித்தெழும் பேரெழுத்தின்
முன்னுன்கிலொன்றை குணமலசை சமூககறுத்து
மன்னுன்குபோதமுற்றான் பெறலாஞ்சொர்க்க வாழ்புகியே.

சி. னா.

வதியாஸ்திருவொளிக் குள்ளையுயிர்தன் வளர்க்குருவர்ய
வெலியாவணத்த மறியாதராளினின் மேலவன்றன்
சலிமாவெஞ்சிற தவறாமலொன்றெனக் காணவைத்தான்
சலியாதிருமனமே பிறகுலுண்டு தாபாமே.
வலியாஸ்பொருள் யுணராதமாந்தர் வணக்கமொன்றும்
பலியாதுநாளைப் பணையாகுமென் நிறை பாழுடம்பின
சலிமாவிகக்கின் சுடர்நாஸ்கிலொன்றதைக் காட்டிவைத்தான்
சலியாதிருமனமே பிறகுலுண்டு தாபாமே.
வலியாஸ்திருவுளத் தாலெயெழுந்த விகியெழுத்தை
சலிமாவிலுலு கறுபிலொன்றானதைக்கண்டறிய
மெலியாதிமைவ னருளாநிமனத்தை விளக்கிவைத்தான்
சலியாதிருமனமே பிறகுலுண்டு தாபாமே.
அலியாயெழுந்துயி ரொல்லாமகிறைத்தண்டாண்டமெல்லாம்
மலியாவெழுபத்தோட்டேழாகவைத்தனன் வஞ்சமறக்
சலிமாப்பொருளதை நாலாங்கறுபிலிற் காட்டிவைத்தான்
சலியாதிருமனமே பிறகுலுண்டு தாபாமே.
அலிபோலெழுந் திறலெயுயிரிழு மனதிழுன்னுள்
மெலிவான தலில் விடுத்தவைத்தானதை விண்டதயக்
சலிமாபொருட்கள் நிறந் மத்தேனவிட்டருந்தல் லொன்னுள்
சலியாதிருமனமே பிறகுலுண்டு தாபாமே.

வசிகாணவஞ்செழுத் தட்சரமாத்ரி வடிவென்றுன்னி
மெலியாமலாறு தூறுயிரங்கோடிவின் னோருணாத்
கவிமாலினுன்மனக் கண்ணுடையைச்சிக்க லாட்சசென்னுன்
சலியாதிருமனமே யிறகுலுண்டி தாபமே.

(சுயிந)

தாபமென வடிவென்றுன்னி மட்சரத்தில்
வசிகாணவஞ்செழுத் தட்சரமாத்ரி வடிவென்றுன்னி
மெலியாமலாறு தூறுயிரங்கோடிவின் னோருணாத்
கவிமாலினுன்மனக் கண்ணுடையைச்சிக்க லாட்சசென்னுன்
சலியாதிருமனமே யிறகுலுண்டி தாபமே.

(சுயிச)

அலியாணவஞ்செழுத் தட்சரமாத்ரி வடிவென்றுன்னி
மெலியாமலாறு தூறுயிரங்கோடிவின் னோருணாத்
கவிமாலினுன்மனக் கண்ணுடையைச்சிக்க லாட்சசென்னுன்
சலியாதிருமனமே யிறகுலுண்டி தாபமே.

(சுயிசு)

நேர்.

உபயிட்டுப்பெட்டி மண்ணுண்டித்தாளிட்டு வுன்னுயிசி
னப்பிட்டுவைத்த கவிமாலினுன்மனக் கண்ணுடையைச்சிக்க
லாட்சசென்னுன் சலியாதிருமனமே யிறகுலுண்டி தாபமே.

(சுயிசு)

விளத்தம்.

பொதிலாவணைகமாத்ரி வடிவென்றுன்னி
மெலியாமலாறு தூறுயிரங்கோடிவின் னோருணாத்
கவிமாலினுன்மனக் கண்ணுடையைச்சிக்க லாட்சசென்னுன்
சலியாதிருமனமே யிறகுலுண்டி தாபமே.

(சுயிச)

வெண்பா.

ஆணத்தினுடே வடங்காகப்பொருளின்
காணத்தாலஞ்செழுத்தைக் கண்டிருப்பார்—பூணமா
யொருமுத்திலுற்றவடி வானந்தவெள்ளத்தின்
நெருமுத்தாபெங்கும் கிறைந்து.

(சுயிசு)

ஒளிபிலொளியாகு மொருமுத்தம்பொழுத்தாம்
வெளியிலெளியாகு மெய்குஞ்ஞானம்—தெளிவதன
வெளியிலெளியாகு மெய்குஞ்ஞானம்—தெளிவதன
வெளியிலெளியாகு மெய்குஞ்ஞானம்—தெளிவதன

(சுயிசு)

சத்திவருத்த தேவானுடொத்திருக்கச்
சத்திவருத்த தேவானுடொத்திருக்கச்
சத்திவருத்த தேவானுடொத்திருக்கச்
சத்திவருத்த தேவானுடொத்திருக்கச்

(சுயிசு)

உத்தமனைத்தேடி யுழன்றுதவஞ்செய்தாலும்
எத்சவத்திலென்றுமன மேற்றதே—சித்திபல
செய்கணைநாடாதே செல்வத்தைப்பாடாதே
யாசையுடவா தழுந்து.

கேள்கண்டநூலின் குருவருள்வாப்பொருளை
நான்கண்டேனென்று லாதே—ஏனென்றால்
வெண்தலத்தினுளை வெகுநாய்முழங்கும்பகம்
பொன்னைத்தினுளை பொருள்.

அரியபெரும்பொருளை யாறியாறம்புவிழிற்
பெரியோரீவ்வெனப் பேசினி—சிறியவனுன்
செப்புவார்முன்சென்று சிந்தைதனிவத்தனையு
மொப்புவோடுமேறெனென்றேறு.

விருத்தம்.

வாசிவாகுவறாவென்றோதி மலரும்வாயுவானதை
நாசகாதுவாயடைத்து நானறிந்ததும் நாம
பூசிவாயுள்ளாகவோடி மூலநாயுடுபோய்
ஆசிவாயசோதிவட்ட மாகநின் துலாவுமே.

கேறு.

இருளிலோர்பொருளிருந்தால் யாவரும்காணாக்கண்ணி
வருகுமெய்விளக்கதாக்கி நாகினைசெய்யதாக்கிப்
பொருளினைக்கனலாய்ப்பற்றிப் புத்தினைத்தெரியதாக்கி
யருளின்மேற்கொளுத்திப்பார்த்தா லனைத்தையுங்கண்ணலாமே.

தனையனைநிகரில்லானைச் சரியினையற்றதினை
மணிதிரண்டொளியாய்நல்லோர் மனத்தினிலுமைகின்றானைக்
கனியினுமினியசொல்லாற் கசடறுத்துறைவோர்க்கென்றுந்
தொனியெழுந்தருள்சிற்காரசு சடொளிகா ணுந்தானே.

வெள்ளபா.

ஞானத்தெனிலுளத்தி னெத்திமைக்கண்டாலொழியத்
தேனற்றுவதைதெளியா தெனவே—யானதோர்
ஆதமுஞ்சொன்னாரகும்திமகுலுகுரு
காதருஞ்சொன்னார் நமக்கு.

மனத்துக்குநாவினற்ற வாக்கிரண்டிக்கிடையோ
ரினத்துக்குமெட்டா திருப்பலனை—நினைத்துப்போய்க்
காட்டிலேதேடினும் காணாதுகாணாதுடல்
விட்டிலேதேடாய வினாந்து.

உள்ளெழுத்தை யோதரியா மூட மோழைமகண்ட
வெள்ளெழுத்தைப் போலே விளம்புகிறீர்—வெள்ளெழுத்தை
மாற்றிப்பிடிக்க வகையதிகாரமூடர்செய
லாற்றிதகரைத்தபுனி யாம்.

நா.க.

விருத்தம்.

உயர்ப்பற்றுள பேர்களுக்குரை தீர்வைத்தன ரகத்துள
யாழ்விற்றலும் தீறுபட்டெழு மங்கியென்றுரை செய்வார்
வேறுபட்டுளறு மானிடங்கிதை விளர்னாணு தெரவுன்னியே
பூறுமுச்செயி வுபாயமுச்சுடர்கண் ளெள்ளமோடி மகிழ்ந்ததே,
திரண்டதில்கை தெளிந்தோருண்மை தெளிந்தபின் னுரை செய்வார்
கிருண்டகெஞ்சி விருந்ததொன்றை மிசைந்ததினுக் கிரங்கியே
யருண்டபாவமடைந் துநீங்களைகடதுவெந்நகரானுமுன்
முரண்டசங்கிலெழுந்ததொன்றைமுயன்று தேடிக்கொள்வீர்களே.

வேறு.

னம்பிரானுகவுள்ளத் தெழுந்துலகுயிர்கட் கெல்லாந்
தம்பிரானுகவின்ற தனியான தகப்பில்லாமல்
முனம்பிரானவனென்னுது மூலமந்திரத்தைபுள்ளத்
தனபினுலுணர்வல்லோ ரனைதரைபுகாணலாமே,

நா.க.

வேறு.

உருவநர்யனைந் துமைமந்தி முளத்தீர்
கருவிந்துராதென கண்டவாசெய்பாவந்
குருசின்மைபொய்காமல் கொலைகளவோடைந்தா
ய்துவனநிமததுள வெல்லாமிதைபொறுப்பான்
பணிப்பவைகபாப்பொளி பற்றிபகிரத்தோ
டிணிப்பதுகபபது விருக்குமிதைபத்துட்
டணித்தவனிறத்தகர ணத்தைபுணர்வீரால்
மணித்தாரியாதெதி வாழவுபெறுவீரே.

நா.க.

நா.க.

கேரிசைக்கட்டளைத்தலித் துறை.

வினவல்லாறு மலைகடலோகமத் தெவ்வுயிரு
யீனெடுவாரின் னெளிபணிபாவுமுண்டாகுமுதற்
கோனெடுவோரின் னுண்டலையென்னுமக் கூறிருளிற்
முனியவனார் வினந்தாபினைறுக்கத் தரபுறந்தே.

நா.க.

உத்தமயங்கோலிபாகநிறமபின் னுறையோன்
பக்கத்தலோலி பொழுத்தெய்தப்பாய்தோலிபால்
கககித்தமுனறுக் கல்லாதெழுந்த தடங்கலுக்கு
தகரத்தாமாபிபன்னதுமுன் றுக்குந் திந்துமொன்மே.

நா.க.

வித்தொன் றுரித்து முனைமுன் றுகப்பு விரிந்தெழுந்த
முக்கொன் றுபச்சை பவன் மொன்றுவரும் முச்சட னா
பத்தென்றுபுகழி லாக்கி வந்தோர்க்கு பாரங்கியை
யெத்தென்றறிந்து தொழு வரவு மத்து வெண்குமுண்டே
உண்டாமுதலெழுத் திதமுன் னுக்கத்தொன் னள்ளிந்தா
ரொன்றுமொன் றுக்குமெட்டா னுயர்நகத்த தின்னகெட்டு
விண்டாலும்கிள்ளத் தொண்டா னுகாணந்த மெய்ப்பொருளைக்
கண்டாலும்கிண னுக்குக் காணுது உபக்கடன் காணுதற்கே
காணுமெழுதுககெடு லாமுதலுன் று வறவறனிபென்
றுணைநறிவிவான் றருமணி யொன்றறி வாலறிந்து
பெணுமெழுச்சினைத் தள்ளார்கள்பொழி வாளொன்றே
சேணிவழியே னுடைத்தென் றுவக்கத் தெரிந்தவர்க்கே

(1)

(1)

நகக

நினை.

துவக்கமுதலெழுந்தா முன்னினைவெகு துல்லிபத்தோர்
முதற் றுபாரச்சுதமானதைத் தானறியா
ரியக்கமிலைத் திருத்துக்கத்தி லொன்றுவந்தெய்துமகே
பதற்குமுன்னுக்கத் தல்லாதிவேறு மோரட்சாமே

நசும

மோ.

ஷட்சாமேது மிலாதினையோனுமைத் தவ்விருளி
லுட்சிவஞானக் கண்ணுற்றாக்கமாள் பி னுள்ளத்திலா
பச்சைமுத்தோடு பவன்முங்கட்டியே பாவித்திறை
தநளநவாகக் கண்ணுழக்குளொன்று தலைப்படுமே

நசுத

நினை.

தலைப்படுந்கமலத்துள் ளினைவனைத் தான்மெரிசித்
தலைப்படுள மென்றறிவேறினான் னுள்ளச்சமெய்கி
யுலைப்படுந்தாஞ் செய்கருதொடு குயுகண்டிளமகிழந்து
துலைப்படுமத்தை தெரிவிப்பனாகு துயாமற்றே

நசுஉ

விருத்தம்.

துபார்க்கோடங்கிறைவன் சுயசொருபத்தெரிசீனையும்
நயரும்படியவனென் செய்வன் னுவுமதுசெய்வன்
உயருயிமையனையுள் ளாகத்தோதலொடுவோடுந்
தியருயிமையமுதுமதுவதுவும புகலரிதே
அகிருந்தொனியெனவங்கி மையவனன் பினைநோக்க
ககிருஞ்சுருவதனுக்கினை உறம்பேவற மெதுவென்
நதிரும்பணியிமையோடு பி யனவோரோடுமொழிகா
முதிருமுலகுவிருமுதை முறைசெய்கிறையாமாள்

நசுஉ

நசுத

யாங்கொண்டகிலேகென்றதை முஹம்மதெனவோத்
ஆவேன்றகிலேநின்றவ னிராசதன்கமுந்
தேவென்றதினாலொன்றோடொன் றினைபுஞ்சிவகாமத்
தூலென்றகிலேநின்றவன் குறுகஞ்ஞாந்தான்.

ராசகு

வெண்பா.

எழுந்தாசைய"வினையோ னென்னவா... தன்றபணி
விழுந்தாவினெயல்லாம வினந்ததே—முந்தோசை
வெதமாமென்றே வினையுஞ்சுடத்தின்குரு
ஆதமாமென்றேயனி

ரிசன்

நேரிசைக்கட்டளைக்கவித்துறை.

திருப்பெருந்தலத் துக்குளநம்மாதிநின் றாசக்கினும்
சந்தப்பெருமொலி போலென்குமாயொரு சத்தமெழ
வந்துற்றெழுநீணிக் குள்ளேயுயிர்கள் வளாந்தவனைச்
சந்தித்துக்கண்டு வினையஞ்சிடுபேர்க்கொரு காமவிவலை

பொக்குங்கிநுபைக் கடனுக்குளொரொளி பூரித்தெழும்
தெங்கும்பெருஞ்சுட காமநிறைந்தேநின் நிலங்குமதைப்
பங்கிட்டொருமணிக் குள்ளேபலவும் படைத்திறையோன்
தங்குமிடங்கண் டினைஞ்சிடுமபேர்க்கொரு தாழ்விலையே

ராசகு

சந்தப்பெருந்தலம்.

இவ்வெனுமெழுத்துநின் திருக்குப்தலத்தையும்
துவலொப்பகலுமற்ற ருபருபமான தஞ்
சொல்லுகின் றநான்மறைபுந் தோற்றமுடொடுக்கமும்
நல்லவேத தூலிளேர் நமக்குணாக்கவேண்டுமே

ராசகு

ஆதியோபனாதியோ வனைத் துமாகநின்றது
சோதியோதல்வேதமோ மருலோமுன்னுதித்தது
பாதிபிரஸே பகலையோநம் பிறைவன்யாவும்படைத்தது
வேதியுர்பருத்தெமக்கு வின்கொணக்கவேண்டுமே

ராசகு

வெண்பா.

மிக்ககிறியோர்க்கு மெல்லியர்க்குப் வினாருக்குஞ்
சமகுருவுனுபேரஞ் சாற்றரிது—மக்காபி
னாகாமெடுத் தநாததார் வான்டு நருநாககண்டினைஞ்சி
சாகாமத்தெதவர்க்கே நான்

ராசகு

நேரிசைக்கட்டளைக்கவித்துறை.

தானந்தவழி தனங்குபதேசித்த சமகுருவுந்
தேவினமித்த மொழிபலாசையு தித்தமென்ற

தோஷம் உண்டாகுதல் திருப்திமான சேவகோதுமென் றுள்
மனது உண்டாகுதல் மனது உண்டாகுதல் மனது உண்டாகுதல்

எனது தாய்

சாதாரணமும் சாதாரணத்திலிருந்து தனித்தனியாகவும் இருக்கின்றன. சாதாரணத்திலிருந்து தனித்தனியாகவும் இருக்கின்றன. சாதாரணத்திலிருந்து தனித்தனியாகவும் இருக்கின்றன.

முத்தானந்தருஞ்சரியள்ள முத்தானந்திநுஷ்டுநாம
பத்தானந்திகேகேயபு பாரிவைக்கொருநா
மொத்தானந்திநுஷ்டுநாம பத்தானந்திநுஷ்டுநாம
சுற்றிநுஷ்டுநாம பத்தானந்திநுஷ்டுநாம

செவ்வாய்க்கிழமை விதானம்.

தேவதூதராமாதித்யைத் தாயெனவாழ்ந்துப் சடர்நீரிந்து
காத்றெழும்புநீர் ளனுதியென் றெவஞ் சுவந்துராவய
ஆறெழுநீர்சோநெம் னையென் றேயநி ளாநறிந்து
பாடினெதயெட் டுந்மேன் பாலாணி பாவதற்கே

17 12 95

13

100

ஒதியோதியாய்கிறீர்நம் முடிகலந்ததறிசிலீர்
நதியாவதெதிலென்று நீங்கள்விண்டுபாருமே.

(மகக்)

பாரும்பாரமாயெழுந்த பட்டணத்துளெட்டுதா
னாரும்மோதவந்நயத்தி ரத்தினைசெஞ்ஞன்ருநீ
லாரும்வாசவேழையுந் வந்திற் றுத்தடைத்திடி
னாரும்பேருமற்றொரு பரப்பானதுண்டையே.

(மகக்)

உண்மையானவாதியா முறுதியாதம்மாதியாந்
தொன்மையானசோதியாஞ் சொற்பான்குமறைகளாய்
நன்மையானதொதும் நடக்குதின் துணையுமா
பிரம்மையானபுருஷனென்கி பானிணக்கமாதியே.

(மகக்)

வேதமென்றுசபையதூல் விரிந்ததொன்றுமெய்யுளொன்
றுதமென்றதுசிறிதெனநீசரனுமொன்
பருதுமிந்தமுன் றமுன் னுத்தமந் தையதாம்
புத்தமென்றதா குப் பிங்கன் பார்த்தறிந்துகொள்ளுமே.

(மகக்)

ஆதியானகுதுமா யனாதிமல்லகல்பமாம்
சோதியானஹயினுமாந் துலங்குந்நான்போதமாம்
பாதிபாசபகா னுட்பதிதிரண்டமல்க்கறாண்
ந்தியான ஹஸ்தகுபதேசப் பொருள்நிலைமத்தெசல்வமே.

(மகக்)

பார்த்திருந்தபோதனத்தையுப்படைத்தநாபகன்
ஊம்மெழுந்துயாயுமுந் துயர்ந்தெசலினிடக்கியுட்
காத்தெழுந்துவிசமக் கருந்தையுன்னகல்விபாய்
பூத்தலர்ந்தமுண்டகப் புதுமலர்க்குள்நிற்பதென.

(மகக்)

அபீடதிக்குமுட்டிநின் மனேகேசுருபாய்
மட்டிடாதமானுடர் மனத்திலுந்நவலலப
ளபிதிராமெழுத்திலிவந் திருக்குமென் றமெண்ணிய
தட்டிமுட்டிப்பார்த்துளந் தயக்கிமாக்காகையே.

(மகக்)

கோடிகோபமானி நீ குறைவில்லாதக்காரியைத்
தேடிவாழ்ந்தான். தெளிவுகண்டகிலிபே
பாடியெங்குமோசையாம் பார்த்தெழுந்தந்நம
கோடியோபொழுத்தில்தனின் துயரநம்முளே.

(மகக்)

உதயிதும் தமக்குண்டான தங்குணங்களைத் தின்று
தமக்கு உத்தராதன தங்குகொட்டிக் கொடுப்பது
மெய்யியுமெய்யோடாகைந்த விருத்தியினை விவரித்து
செய்யவாய்ப்புத்தனைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்.

உறுபுராதிசெயா டனாதி ச்சாதிநிலையா - டாசுமம் துட்டை
செறிமலயு கொட சாதிநிலைகள் ச்சாதிநிலைகள் பிச்சு
நாதி: நாதிநிலைகள் டாசுமம் துட்டை (மாநில)
செறிமலயு கொட சாதிநிலைகள் ச்சாதிநிலைகள் பிச்சு

பெரிய பூ.

இவ் தூதரால் சிவங்கள், பெருந்திரைபன் றிவெகு
மகாநாசகந்தரல் பன்னிவல் - சிவபுத்தான்
புதிதான சிவநாதர் - சிவபுத்தான் கவனம்
சொல்லாந் திகழ்ந்தார்.

செய்தவெளிப்புறம் பற்றியும் செல்வமுடையவர்களைப்பற்றியும்
பெரும்பெரியவர்களைப்பற்றியும் சொல்லுவதற்கு—சொல்லுவதெளிப்பு
வெளிப்புறம் பற்றியும் பெரும்பெரியவர்களைப்பற்றியும்
செய்தவெளிப்புறம் பற்றியும் செல்வமுடையவர்களைப்பற்றியும்

சென்னை - சென்னை.

தெய்யந்திரியும் திகழ்தபாஞ்சுடமாய்ச்
 செய்யெனமுன்செய்தவையுந் திருவனாமர்
 ஒன்றிவைவனெனொடொன் றுடைமயான் நிறுத்தியாம்
 ஒன்றுமதுசுருமை யுந் துருவா
 வித்தஞ்சிலமாமும வேகு பிவைமுன் மர்வெது
 புத்தியறிவிக்கப் பூண்டிவைவ
 ஆவென்றதென்புருளை பரர்க்குத் தவிவாதே
 ணவதனாக்ப்பாவென் றெருதிவிதி
 பாலுமாய்ப்பாடுவரியும் பருவமறித்தாலுனைக்குத்
 தெனாமென்செய்த தெளி

துய்யமநிக்

பென்றயிது

ஹம்முதவசன்

திபெனர்க்குமி

(அது)

தேய்செவென்பர்.

வண்ணியுதித்தாகறிவு திக்குநவையித்பொருமும்
 அன்னமருந்த அறிவழிக்கு—முன் னியுள்ளத்
 தக்கினியைமுட்டி மெலித்பெய்தெழுந்த
 சற்குருவைக்காண்பாய சமைந்து.

(அது)

விருத்தர்.

தடுக்குலமர்புலன் னுஞ் சமைந்தடஞ்சபுதமுந்
 தொடுக்கும்பார்க்கைகளெவிகாசத் தொட்டறிவொடுநிறுதபு
 மொடுக்கு நித்தவகையையிட் தொடுக்கிபுண்ணவல்லி
 வயிக்குந்நந்திபாதநம் மனாதி யாயுன்மைமே.

(அது)

உண்மைபாணந்தியெ டுவிதிரண்டமுனாநாதா
 மம்மையாருமா திபென் மலறத்தசொல்லுத்து ள
 செய்கையாகதின றுமா செவிக்குள்வத்தடைந்தபி
 ணையையாருமாதியானை யாணாத்த ஹன்மைமே.

(அது)

செண்டர்.

ஆதியேவனாதிபென் னுடையசொருபெயர்
 சொதியேயெய்க சொருபுமாய்—தெய்வக
 பெய்—ரிதிலிங்குதித்தா மொழுதருபு—தெய்வக
 தப்பறன்வசொலனிர் சமைந்து

(அது)

தயையாதி—திரு நாயகமேதாயிமருள்
 சரியாதமுல்லன் தலைமகனே—புனியாய்க்
 பெற்றெய்தத்தபாலனோ பெரியவல்லின்றுகு மறை
 சந்திரன்ந்தோர் சொல்லிர் களத்து.

(அது)

விருத்தம்.

சுதிமுன் னாற மா யனுகி ன்க ருபமாய்ச்
சொதிவல்ல சொருபமாய்த் தவனுகின்னக் காக வாக
காதிபா ன ஸ்ரீராமதா யனுகிபா ன முறமகா ன
சொதிபா ன ருபமகின்று சொல்லுமயாற குலென்றே.

(1. அ. 2)

இன்னமொன் றியப் புதிவ னினைச்சதின வர்க்கெனம
வன்னமா மன மக்குளகின் மறைநகர தமது னைநச
சொன்ன ரகிலென்ன வெறு தொன் றுமென்ன நுழை
யன்குமகி ன்மொன் றுன் னிகந்த நின்றுபா ருநே.

ந. அ. 3

வாழ்மாமனம்திரத்தின் வாழ்சொல்லவல்லவன்
சொன்னமான சொற்கழம் துலங்குவ னுமபுயிற்
யின் னுழுகுறுகையம் விரித தனமக்குமகிவர
சொன்ன திக்கிறகுமென்று தென்ன னைகள் சொல்லுமே.

ந. அ. 4

மன்னுந் திருந் கூடிவல்ல பத்தினெடுநபாய்ச்
திண்ண மாள தாலுமவன்வி புஞ்செறித் துந்கநா
விண்ணு துமதிமகவன் து மேலிபஞ்சு கென மநா
பெண்ணு மமுத்திரான் டெழுந் துபெரிசென்றதே.

ந. அ. 5

முல்லிராப்பகலுமற் றிருக்குமந் தித்தனே
சொல்லொணுதருபமாய்த் துலங்குமீன்கள் பாருமென்
நிலவல்ல வனைத்தனென் றிருந் தித்தனனுமில்
கலையே பர்கள் சொல்லவிரகு னுழைந்ததல்லவே.

ந. அ. 6

தருத்தக றுந்தாய்க் குத் தரணிக றுந்திரி
கடகமாணிக றுமவன்வி தருத்தக றுன்
வருத்தக றுக்குத் து மேலொன் மதகவிரே
மந்தமாக்கமருந் து கணித்தருபமாவதே.

ந. அ. 7

கருவியாவ லெயரைச் சலத்திவறமது பாய்
செய்துநிழ லுத் தொத்துமே ளுந் துமெனின்
கால புலமாய் னறந் துதரு ன்னொளி
லோபவிலா மலிற் குமீன்க ளுட்கல துபாருமே.

ந. அ. 8

லகிவன் டெழுத்திலு நிலகிழன் றெழுத்திலு
துவன் னவன் னவருளே பொலித்தகெதுவொ ள்றுமே

மேகியெயர்ந் தன்க்காண்ம வின்னெனநித் துக்களைநீ
ஆகீணவலாகுந் தா னநிந் துணர்ந்து கொள்ளுமே.

சுழப்பங் சுயங்கடந் திருக்குழப்பதிக்களை
சுழவநீர் வேழாழையுண்டே ழுகோட்டையான்தில்
வேழவாசலேழுகாவ வேழபேருக்கப்பழம
வழுதினையுண்டதுககப்பாலகம் மில்லல்லாவந் திருப்பனே

ஆதியானசு ழுந்நல்ல வுதமதென் நக ழுடன்
சோதிநாதனவ்னெளி துலங்குமச் சடத்துளே
பாதிராப் பகலுமநீது ழுட னெமொன் றுண்டதில்
நீதியாகநிற்குமொன் னெந்நீநினைந்துபாருமே.

ஆணிக்கோல்வலாய்கமயாதி யநுநுந் தூலவேதியர்
காணிக்கோகக் காகவேண்கக் கண்ணிடாதகாயகனப்பால்
நீதுநுக்காகவலுழந்த பெருவுகணடுமானிடா
பெணிக்கால்பிடித்துகல்ல பெரியதோன்சேருதுவார்.

பேறுபெற்றபேர்களுண் றும் பேசிடார்புண்க்குளே
வாறுபத்துக் கந்தையு முதித்துமே லுழக்குமாய்
நீறுமெததப் பூசியே நினைவிலாத பேயார்போ
ஊறுபுத்திகண்டுடல்லோரு முற்றிடா தகந்துவார்.

அஞ்சமாறுமோதடா அய்யாறுநொன்புலையடா
வஞ்சகயிலாதபறு லஞ்சையுமணங்கடா
வெஞ்சில்வாழா ளுஞ்சிலொன் னெந்நீநினைத்துபாரடா
பஞ்சபாதகங்களான பாவமுமில்லாதடா.

வெண்பா.

நீபெருகத்தின்நங்காவ நிககிணையுங்கோபமுமாய்
நீசவாககத்தேசாம லேகிறத்தும் நீபெருக
அஞ்சுநுந் துண்குடி காதிநறையமங்க
கண்ணாக்காண்பாடி கனிந்து.

விருந்த.

முத்திரிதம்பலிச முல்லநம்பவன் மொன்றே
யத்திடுந் துபச்சைம மஞ்சியவன்முனை
தாற்றிந் துநுநு வாய்கந் துதித்த
குசுதுபாங்கித்தினைத் துநித் துநுபவடப்பாய்.

பெயர்மயம் சீத் துளி பெருநீர் ஹைவலுக்கு
வயமுண்டி வலிநுளி ஹைமரு ஹைநீத
வெய்யவன் னைத்தகு முகிப்தனை பாத்த
கவையுறு ஹையமுத் திறத்தினை சினைப்பாம்.

2. 12

தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி
துறைப்பெய் பெருத்துபச் சடரினிலுதித்த
துறைத்து முகிப்தினை சினைத்து நுப்பாம்.

2. 13

துவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
வவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி

2. 14

புருகிதிக்களுநிசிந்த பழையசோதனைக
கருதியாருமுற விரெஞ்சிற கசடதுத் துறைக்கிடா
ருருகிதாரு பெருகியோடு கொடியதொழக்கானதிற
கருதிவந்த குவென்று துய்யநாயினுதினான்.

2. 15

துவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
வவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி

2. 16

துவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
வவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி

2. 17

துவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
வவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி

2. 18

துவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
வவ்வைவவைத்தெரித்தாரு மேற்றியனை
தெய்வம் மகக்குத் தெளிவாலுற மதுக்கு
முறைத்திருமனைத்தினை யுதறிக்கொவி

தன்னைப் பற்றாவிடும் தயங்குமிந்தனைகெடலாம்
எண்ணியுற்ற பொருளை யாரும் நாட்ட மறந்தாக்குமே.

உரகம்

கேவலிவாதேதடா குருக்களாவீதேடா
பழையான முட்டோ பழிலே செழித்தோ
வாயிலாக யில்லவா ஹி புகழ்மது மருகு வல்லாவென்
றோயலிலா பிலேதடா வுலக்துஞ்சாங்கம்புகுதலாம்.

உரகம்

கையில்லிற் றெழுந்தனைத் தடதெக்குந்தேதோர்
மேயுள்ள குஞ்சுததுஞ்ச பறகுலவின்னே னுள்ளும்
பொய்யுள்வந்தனா நகனம் பலங்களைத்துழுகும்
பையுள்வந்திருக்குணம் பார்த்தறித்துகொள்ளுமே.

பையுள்வந்துவந்துநின்ற பரமாரிபங்களை
மேயுள்ளா நுகாண்பதன் னுமவறுதேடிக்கொன்னு
பையுக்குணத்தையொன்ற தாக்கெழும்மகத்துளை
யுய்யாஞ்செழுத்திலொன்றையுற்றுணர்ந்துபாருமே.

உரகம்

ஆயிரண்டு அங்குல மயார்திரைகொசியில்
சுமந்துறியபக வியங்கியுச்செழுதெழுந்
துநிபொப்பலையன் னி யுடகலத்தகாதனைத்
தேறும் கொழுத்திலுற மெளந்தபாரு முள்ளுள்ள.

உரகம்

குருவெழுந்தனைகளாலக குணகயிலின்றுசென்னிம்
நெவதனறியப்பக லொடிமீஞும்கருதுமுச்
செருபதனதுலத்திலெட் டுனைக்கத்துள்வாங்கியே
பொருவதனறியபாரிண்ட க் குலப்பறத்துலொடுமே.

உரகம்

திந்தவாதுகாக்சற்று மிடைவிடா டிபாப்பகல்
கதமாகஒழும்புறம் கருவோனருளினால்
கதவிடாமலேகநாயன் திரிவிடே புகழ்மது
முந்தாளவொன்றறித்து முயலுமதுள்ளருளேமே.

உரகம்

சுலத்தொடன்னோருநிதாவும் காடிச்சிசைகெடுப்ச
சுலத்தெழுலென்னப்பகதத தம்பிரானைகமபிசையுள்
புலத்தகவென்ற கருவித்து புகழ்மதுகுணத்தையுள்
மலத்தகயுடகவல்ல பாத்திரகாண்பதுணைமே.

உரகம்

மதித்தவர்களை நான் தான் என்னிதான் படிக்கவே
மதித்தவர்களை நான் தான் என்னிதான் படிக்கவே

காம்பெனா துறையில் காம்பெனா துறையில்
காம்பெனா துறையில் காம்பெனா துறையில்
காம்பெனா துறையில் காம்பெனா துறையில்
காம்பெனா துறையில் காம்பெனா துறையில்
காம்பெனா துறையில் காம்பெனா துறையில்

புறப்பொருள் உபாஸனா முகமாகித்
 துன்பிடை துன்பிடை துன்பிடை
 உபாஸனா முகமாகித் துன்பிடை
 துன்பிடை துன்பிடை துன்பிடை

இலக்குவாமணிக்குள் லக்ஷ்மிபுத்தகாயத் துயில்செய்துக்
கொண்டுமணிக்குருக்க ளானதுகமழ்ச்சியை
பகிக்களாண்டு நுதிநிலையுய்துகொழுளத்
துயில்சுருணத்திருக்கா கச் சொதிவட்டமாளாடு

சட்டமன்றத்தெர்ப்பிசிறிதவநிதமிததுமாய்
 பட்டமன்றத்தெர்ப்பிசிறிதவநிதமிததுமாய்
 சட்டமன்றத்தெர்ப்பிசிறிதவநிதமிததுமாய்
 பட்டமன்றத்தெர்ப்பிசிறிதவநிதமிததுமாய்

[illegible][illegible]

செய்து
குறையாகியது நாவிலுமுண்டு. இ
செய்துவினாது. இது புகாராகியது
செய்துவினாது. இது புகாராகியது
செய்துவினாது. இது புகாராகியது

தான் னுனத்தனன் தருமதுனாசேட்டி
மேனா முகயித்தி விளப்பினா தபால்
பாணபு னுளத்தலத் வாச நித்தூல்
தினபர்க்கிசைத்தனன் திருக்காட்சிதாலே

உ.உ.உ.

சேறு.

தந்தமதுளத்தினை வில்கடசனங்காந்தவ னுதெழுதிவைத்த
வரிசனும், வத்திகதடடித்துமனனுளத்தில் கிவான தலில்
பெய்யுமவரும், முத்தவினைச்செய்து மத்தவருமையிசு முந்
தமுமைமேட்டமவரும், அந்தமயினுள்கடாசனதொடு ஜெனத்
துறகோடணிதிறுபெறுவார்.

உ.உ.க.

வென்றா.

பெருக ட்குரியேனைப் பிறப்பொசு நில்லான
பருமைப்பெரியாபொன்றார்சொன்னார் பெருமையுறம்
மாணிககோடிதரும் ஹஹஹமெய்ஞ்ஞானமடைப்
பெணியுளத்தேபிடி.

உ.உ.உ.

தேசைக்கட னைக்கலித்தனை.

பெறுப்பதினுகெழுத்தாலுருவாகிப்பிறர்குமல
நுதக்கருப்பாமைபின் மேற்றினபானமொரோய்வின்றியூத்
தெறுப்பதினுகெழுத்தொளிச னுயிதவத்தமுக
சுறுப்பதினுகெழுத்தொள்குமொள்குப்பிடித்தவர்க்கே

உ.உ.தி

அருளொருநாளொன்றுக் காமெட்டிமுன்செழுத்தாகுமது
ள்ளுறுப்புகுச்சி தோமுசொரிபொடொவருமளவும்
பொருகருமசெருநிலை டியளவுப்பரிபுரணையப்
வெருளறுமாமெட்டி தாங்குமையாதவிருப்புவர்க்கே

உ.உ.க.

விரும்புவருள்ளத் திவங்குபெய்ஞ்ஞான விளக்கொளியைச்
சுறுப்பதினுகுட்டி டகம் னென்றேகிச் சுழன்றதுபோ
சுறுப்பவர்த் துள்ளத் தருளாலொருமல கைதொழுதோர்க்
கிறப்பிளப்பொன்டெகு மாத் துனாணிக்கிசைத்திடும

உ.உ.உ.

விடுந்தார்.

இசைத்திசைதானுமப்பதி னெட்டிமொருமுக்கித்
வசைத்தொழுமெய்ஞ்ஞானமணி மாலைஎன்கொடுத்தே

824 Feb 9

三 二 五

[illegible]

三

Gen. 11.

242

சுவாமிநாதன் ச. பாரதி இயற்றியிருக்கிற கவிதைகள்

தமிழ்நாட்டின் சமீப கால வரலாறு

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம்

... 1934 ...

2020